

IRENA MILOŠ

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovje
Ulica Republike Austrije 16, HR-10000 Zagreb
idrpic@ihjj.hr

FONOLOŠKI OPIS GOVORA STUDENE

U članku se na temelju građe iz upitnika *Hrvatskoga jezičnog atlasa* donosi fonološki opis govora Studene.

0. Uvod

Govor Studene na terenu je istražila te je ispunila upitnik Hrvatskoga jezičnog atlasa Irena Miloš 2001. godine. Informanti su joj bili tamošnji mještani Marija Mrvčić i Vlado Mrvčić, oboje rođeni 1930. godine. Studena je mjesto u Primorsko-goranskoj županiji u općini Klani, nalazi se u šumi, u sjevernome dijelu riječkoga zaleđa, odnosno u neposrednoj blizini ceste koja preko Viškova i Marinića vodi na jug Kvarnerskoga zaljeva, u grad Rijeku, to jest preko Matulja u Opatiju, s jedne strane, a s druge, sjeverozapadne strane nalaze se mjesta Lipa i Rupa u blizini hrvatsko-slovenske granice. Prema popisu stanovništva iz 2011. godine u Studeni žive 383 stanovnika.

1. Vokali

1.1. Inventar

Pet jedinica u dugim i pet u kratkim slogovima:

<i>ī</i>				<i>ū</i>
	<i>ē</i>		<i>ō</i>	
		<i>ā</i>		

<i>i</i>				<i>u</i>
	<i>e</i>		<i>o</i>	
		<i>a</i>		

1.1.1. Slogotvorni su *r̄* i *ř̄*.

1.2. Realizacija

1.2.1. Vokali *e* i *o* mogu se ostvariti i zatvorenije, kao [e] i [ø] pod dugim na- glaskom, nenaglašenom duljinom ili u slogu koji prethodi naglašenom slogu ili slogu s nenaglašenom duljinom, npr. [žētva] [kōkōš], [košēnica], [pošāda], [sirōmàx], ali [kōlác], [kōpāč], [čōbani], [kōsác] itd.

1.3. Distribucija

1.3.1. Distribucija vokala uglavnom je slobodna.

1.3.2. Zijev je uklonjen:

- prijelazom *u* > *v* u 3. jd. prez. *mjāvče* ‘mijauče’
- stezanjem *au* > *o*: *jōče* ‘plače’
- zamjenom *ae* > *aj*: *jedanājs*, *dvanājs*.

1.3.3. Prijedlozi *s(ə)* i *iz(ə)* te prefiksi *sə-* i *iz(ə)-* fonemski su se izjednačili i dali *z (s)*: *zūt* inf. ‘izuti’, *spēklā* pridj. rad. ž. jd., *stūčen* trp. pridj. neodr. N jd. m., *z iglū* I jd. ž.

1.4. Primjeri

Dugi silabemi (naglašeni i nenaglašeni)

<i>ī</i>	<i>grīx, mīx, blējī, prīšlā, prīšlī, bīzī (ta) imp.</i>
<i>ē</i>	<i>pērje, sēno, zērāt, jēlēn</i>
<i>ā</i>	<i>prāšte, māška, kāfē</i>
<i>ō</i>	<i>stōl, bōr, kōlác</i>
<i>ū</i>	<i>zūb, žūt, pāūn</i>
<i>ř</i>	<i>čřv, křv, četřták</i>

Kratki silabemi (naglašeni i nenaglašeni)

<i>i</i>	<i>pilí, peteší, iskra</i>
<i>e</i>	<i>dēset, žēp, sēkrva</i>
<i>a</i>	<i>pátka, kalànica, sestrá</i>
<i>o</i>	<i>òptina, pòtkov, pòje</i>
<i>u</i>	<i>žúkvva, kùšér, súza; šétu 3. mn. prez., p̄stu L jd.</i>
<i>ř</i>	<i>přč, přsa, xřtěńáča</i>

1.5. Podrijetlo

Vokali *ī ē ā ū i e a o u* potječu od odgovarajućih vokala u ishodišnome sustavu. *Jat* je zamijenjen fonemom *i* u relacijskim i leksičkim morfemima.

Posebnosti:

<i>ī</i>	<	<i>ē – brīg, snīg, brīst</i>
<i>i</i>	<	<i>ě – sime, sikira</i>
<i>ē</i>	<	<i>ē – pētāk, mēso</i>
	<	<i>u jētra</i>
<i>e</i>	<	<i>ē u zanaglasnom položaju – dēset</i>
<i>ā</i>	<	<i>ā – dān, lāš</i>
	<	<i>ē u zājik</i>
<i>a</i>	<	<i>ə – ōtāc, malinica ‘vodenica’</i>
	<	<i>ē u jašmīk</i>
<i>o</i>	<	<i>u orīži ‘riža’</i>
<i>ū</i>	<	<i>l̄ – vūk, žūč</i>
	<	<i>ō – mūž, pūt</i>
<i>u</i>	<	<i>l̄ – sūza, jābuko</i>
	<	<i>o – A jd. ž. glāvu, grēdu</i>

2. Nevokali

2.1. Inventar

Sonanti			
<i>v</i>			<i>m</i>
	<i>l</i>	<i>r</i>	<i>n</i>
<i>j</i>	<i>l̄</i>		<i>ń</i>

Šumnici			
<i>p</i>	<i>b</i>	<i>f</i>	
<i>t</i>	<i>d</i>		
<i>c</i>		<i>s</i>	<i>z</i>
<i>č</i>	(<i>d̄</i>)		
<i>k</i>	<i>g</i>	<i>š</i>	<i>ž</i>

2.1.1. Fonem *č* nema zvučnoga parnjaka.

2.1.2. Fonem *đ* prisutan je u posuđenicama, npr. *ândel*, *dôn*.

2.3. Distribucija

2.3.1. Distribucija je nevokalskih fonema uglavnom slobodna.

2.3.3. Na kraju sloga i riječi *l* je prešlo u *v. jīv*, *šāv*, *p̄nesāv*, *um̄yv*, *bīv*, *pōvne* (< *polne*), *popēv*, *fazōv*, *prijatev* (< *prijatel* nakon depalatalizacije *l̄*).

2.3.4. Dočetno nastavačno *-m* prešlo je u *-n*, npr. 1. jd. prez. *rēn|grēn*, *viđīn*, *mōrēn*; *mladićen* I jd. i D mn., D mn. m. i ž. *sīnon*, *xīérān*, u brojevima *sēdan*, *ōsan* te u *Vazān* 'Uskrs'.

2.3.5. Fonem *l̄* čuva se npr. u *plūva* 3. jd. prez., *ucītel̄*, *žūl̄*, no češće se dela-teralizira u *j. jūdi*, *dīvji*, *kjūći*; rijede se depalatalizira, npr. *prijatel* (> *prijatev*, v. 2.3.3.).

2.3.6. Prisutna je zamjena šumnika u nevokalskim skupovima, npr. *māška*, *kvōška*, *pōšnemo* 1. jd. prez.

2.3.7.1. Zamjenjivanje u nevokalskim skupovima:

<i>kí > xī</i>	<i>xīer</i>
<i>kt > xt</i>	<i>dōxtor</i> , <i>lāxat</i> , <i>nōxat</i>
<i>tst > ct</i>	<i>bogāctvo</i>
<i>zd > zl</i>	<i>nīzlo</i>

2.3.7.2. Ispadanje u nevokalskim skupovima:

<i>xrpt- >xrt-</i>	<i>xrteńáča</i>
<i>pč- > č-</i>	<i>čela</i>
<i>pš- > š-</i>	<i>šenica</i>
<i>pt- > t-</i>	<i>tīt̄</i> 'ptica'
<i>svy- > sy-</i>	u <i>sybī</i> 3. jd. prez.
<i>sv > s-</i>	<i>sékryva</i>
<i>tst- > st-</i>	<i>pēsto</i>
<i>tvy- > ty-</i>	<i>tyd</i> , <i>čet̄tāk</i> , <i>čet̄ti</i> N jd. red. br. '4.'
<i>zdj (< zdəj) > zj-</i>	<i>grōzje</i>

2.3.8. Asimilacija na daljinu provedena je u *šeždesēt, šūša*.

2.3.9. Do metateze je došlo u primjeru *zājik* N jd. m.

2.3.10. Skup *və-* dao je: 1) *u* npr. *ūnuki, údovac* (||*dōvac*); 2) *va* npr. *Vazān* ‘Uskrs’, *vávīk*.

2.3.11. U *žerāt* inf., *žerē* 3. jd. prez., *žerāla* pridj. rad. ž. nije umetnuto *d* (usp. *ždrēbe*).

2.4. Podrijetlo

Nevokali *vjlírmnńptcίčkbdgfsšzžx* kontinuante su odgovarajućih nevokala u ishodišnome sustavu.

Posebnosti:

<i>v</i>	<	<i>və-</i> – v. 2.3.10.
<i>đ</i>	<	u posuđenicama <i>āndēl, dōn</i>
<i>j</i>	<	<i>đ – méja, préja, sâje</i>
	<	v. 2.4.4.
<i>j</i>	<	<i>l – v. 2.3.5.</i>
<i>k</i>	<	<i>g – kàvrān, kùšier</i>
<i>r</i>	<	<i>ž – v. 2.4.3.</i>
<i>ń</i>	<	<i>n u nīzlo</i>
<i>Ń</i>	<	<i>təj – līšte</i>
<i>ś</i>	<	<i>s u šūša</i>
<i>ż</i>	<	<i>z – v. 2.3.8.</i>

2.4.1. Skup *ší* (< **stj* = **skj*) čuva se: *klište, prâšte, tâšta, pušťat* inf.

2.4.2. Skup **čr* čuva se: *č̄v, č̄n, č̄jēn*.

2.4.3. Rotacizam je zabilježen u prezentu glagola ‘moći’: *môrēn* 1. jd. prez., *môre* 3. jd. prez.

2.4.4. Stara je proteza *j* zadržana u *jāpnō, júžina*.

3. Prozodija

3.1. Inventar

3.1.1. Prozodijski sustav čine tri naglaska: ¹ ~ ~, prednaglasna i zanaglasna dužina te nenaglašene kračine.

3.1.2. Dugi naglašeni silabemi mogu imati silazan i uzlazan ton.

3.2. Realizacija

3.2.1. Artikulacija je jedinoga kratkoga naglaska redovito silazna.

3.3. Distribucija

3.3.1. Mjesto je akcenta u višesložnoj riječi uglavnom slobodno.

Primjeri:

¹:

- u početnom slogu: *sime, súza, čéla*
- u središnjem slogu: *šenica, prominila, žerála*
- u završnom slogu: *kôlác, mûkà, nízlò, pustít, taknít*

~:

- u početnom slogu: *mûiko, bâčva, kâpje* 3. jd. prez.
- u središnjem slogu: *konôba, otrûje* 3. jd. prez., *raznízat* inf., *govêdina*
- u završnom slogu: *otrêst* inf., *xíter*

~:

- u početnom slogu i u jedinom slogu: *mûti, klîštár*, G mn. *zvîzd, mîsêc*
- u središnjem slogu: *palênta, marênda, divôjka*
- u završnom slogu: *kôpâč, ofčár, postôv*, G mn. *mačâk, telêt*.

3.4. Podrijetlo

Prozodijske se osobine izvode iz starohrvatskoga troakcenatskog sustava.

~	<	~ npr. <i>šûša</i> , 3. jd. prez. <i>srbi</i> , <i>gori</i> , <i>žerë</i> , G mn. <i>mačák</i> , <i>telêt</i>
	<	~ u <i>žûč</i> , <i>pûž</i>
'	<	" npr. <i>sekira</i> , <i>sestrâ</i>
	<	pri regresivnom pomaku naglaska, npr. <i>súza</i>

~	<	~ npr. <i>sûnce, vûk</i>
	<	" pri regresivnom pomaku naglaska na prethodno dugi slog, npr. <i>mûko</i>
	<	metatonijom, npr. <i>bogâta</i> N jd. određ. pridj., <i>kâpje</i> 3. jd. prez., <i>lîšnik</i>
-		- <i>pêtak, zâpovîd</i>
	~	~ prednaglasno <i>ôtac, kôpâč, kôlâc</i>

Zaključak

Govor je Studene čakavski ikavski. Temeljni inventar vokala ima pet kratkih i pet dugih jedinica, a zabilježeno je da se vokali *e, o* mogu izgovarati zatvoreniye pod dugim naglaskom, nenaglašenom duljinom ili u kratkom slogu iza kojega slijedi dugi. U temeljnemu inventaru nevokala fonem *č* nema zvučnoga parnjaka. U govoru Studene zanimljiv je status fonema *v* (< *l*) na kraju sloga i riječi, zabilježen je adrijatizam *-m > -n*, a fonem *í* zabilježen je u sustavu, ali se ipak češće delateralizira *>j*. Čuva se skup *št*, isto tako i skup **čr*, a rotacizam je zabilježen u prezentu glagola 'moći' (*môrën mòre...*). Prozodijski sustav čine dva duga i jedan kratak naglasak, uz prednaglasnu i zanaglasnu duljinu. Kratak je naglasak redovito silazan. Intonacija je relevantna u dugome naglašenom slogu, tj. dugi naglašeni silabemi mogu imati silazan i uzlazan ton. Svi se naglasci mogu naći u svim trima položajima u riječi: početnom, središnjem i završnom.

Građa i literatura

MILOŠ, IRENA 2001. Upitnik za HJA – Studena (u rukopisu)

FINKA, BOŽIDAR 1971. Čakavsko narječe. *Čakavska rič* 1, 11–71.

LISAC, JOSIP 2009. *Hrvatska dijalektologija 2: Čakavsko narječe*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.

LUKEŽIĆ, IVA 1998. *Govori Klane i Studene*. Crikvenica: Libellus.

MOGUŠ, MILAN 1967. Za novu akcenatsku klasifikaciju u dijalektologiji. *Zbornik za filologiju i lingvistiku* 10, 125–132.

MOGUŠ, MILAN 1971. *Fonološki razvoj hrvatskoga jezika*. Zagreb: Nakladni zavod Matice hrvatske.

MOGUŠ, MILAN 1977. *Čakavsko narječe*. Zagreb: Školska knjiga.

Popis stanovništva, kućanstava i stanova 2011. godine: <http://www.dzs.hr/Hrv/censuses/census2011/results/censustabshtm.htm>, 15. studenog 2014.

The phonological description of the Studena speech

Summary

The speech of Studena belongs to the Ikavian Čakavian dialect. The paper presents the phonological characteristics of the local speech of Studena. The analysis contains inventory, distribution and origin of prosody, vocals and consonants.

Ključne riječi: fonologija, Studena, Hrvatski jezični atlas, ikavski dijalekt, čakavsko narječe

Key words: phonology, Studena, Croatian Linguistic Atlas, Ikavian dialect, Čakavian dialect group